

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. marca 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Kreis Warendorf/Ibrahim Alo (C-443/14) a Amira Osso/Region Hannover (C-444/14)

(Spojené veci C-443/14 a C-444/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohovor o právnom postavení utečencov, podpísaný v Ženeve 28. júla 1951 — Články 23 a 26 — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Smernica 2011/95/EÚ — Normy týkajúce sa obsahu medzinárodnej ochrany — Postavenie vyplývajúce z doplnkovej ochrany — Článok 29 — Sociálna ochrana — Podmienky prístupu — Článok 33 — Sloboda pohybu v hostiteľskom členskom štáte — Pojem — Obmedzenia — Podmienka miesta pobytu na určitom mieste — Rozdielne zaobchádzanie — Porovnateľnosť situácií — Vyvážené rozdelenie rozpočtovej záťaže medzi územné správne celky — Dôvody vyplývajúce z politiky v oblasti migrácie a integrácie)

(2016/C 156/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Kreis Warendorf (C-443/14), Amira Osso (C-444/14)

Žalovaní: Ibrahim Alo (C-443/14), Region Hannover (C-444/14)

za účasti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (C-443/14 a C-444/14)

Výrok rozsudku

1. Článok 33 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách na oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka miesta pobytu uložená osobám oprávneným na doplnkovú ochranu, akými sú osoby, o ktoré ide vo veci samej, predstavuje obmedzenie slobody pohybu zaručenej týmto článkom, aj keď toto opatrenie nezakazuje tejto osobe voľne sa pohybovať v rámci územia členského štátu, ktorý poskytol túto ochranu, a dočasne sa zdržiavať na tomto území mimo miesta vymedzeného podmienkou miesta pobytu.
2. Články 29 a 33 smernice 2011/95 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia uloženiu takej podmienky miesta pobytu, o akú ide vo veci samej, osobe oprávnenej na doplnkovú ochranu, ktorá poberá určité osobitné sociálne dávky, s cieľom dosiahnuť primerané rozdelenie záťaže vyplývajúcej z vyplácania týchto dávok medzi rôzne príslušné inštitúcie v danej oblasti, ak uplatniteľná vnútroštátna právna úprava nestanovuje uloženie takejto opatrenia v prípade utečencov, štátnych príslušníkov tretej krajiny zdržiavajúcich sa legálne v dotknutom členskom štáte z iných ako humanitárnych alebo politických dôvodov alebo dôvodov vyplývajúcich z medzinárodného práva alebo v prípade štátnych príslušníkov tohto členského štátu, ktorí poberajú uvedené dávky.
3. Článok 33 smernice 2011/95 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni uloženiu takej podmienky miesta pobytu, o akú ide v sporoch vo veci samej, osobe oprávnenej na doplnkovú ochranu, ktorá poberá určité osobitné sociálne dávky s cieľom uľahčenia integrácie štátnych príslušníkov tretích krajín v členskom štáte, ktorý poskytuje takúto ochranu, keď uplatniteľná vnútroštátna právna úprava nestanovuje uloženie takejto opatrenia štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sa legálne zdržiavajú v tomto členskom štáte z iných ako humanitárnych alebo politických dôvodov alebo dôvodov vyplývajúcich z medzinárodného práva a poberajú uvedené dávky, ak sa osoby oprávnené na doplnkovú ochranu nenachádzajú v objektívne porovnateľnej situácii, vzhľadom na tento cieľ, so situáciou štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa legálne zdržiavajú na území dotknutého členského štátu z iných ako humanitárnych alebo politických dôvodov alebo dôvodov vyplývajúcich z medzinárodného práva, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 439, 8.12.2014.